

474

சிவமயம்.

கரைமேலழகர் துணை.

கட்டிக்குளம் சுவாமிகள் என்னும்
சூட்டுக்கோல் மாயாண்டி சுவாமிகள்
தோத்திரப்பாமாலை.

இது,

கோதகர் முத்தைய வேளாரவர்கள் மகன்

சாத்தப்ப வேளாரால்

இயற்றப்பெற்று,

மதுரை மஞ்சனக்காரத்தெரு,

ஹரிஸமய திவாகர அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Acc. No. 45537

சிவமயம்.

கரைமேலழகர் துணை.

கட்டிக்குளம் சுவாமிகள் என்னும்
சூட்டுக்கோல் மாயாண்டி சுவாமிகள்
தோத்திரப்பாமாலை.

இது,

கோநகர் முத்தைய வேளாரவர்கள் மகன்

சாத்தப்ப வேளாரால்

இயற்றப்பெற்று,

மதுரை மஞ்சனக்காரத்தெரு,

ஹரிஸமய திவாகர அச்சியந்திரசாலையிற்

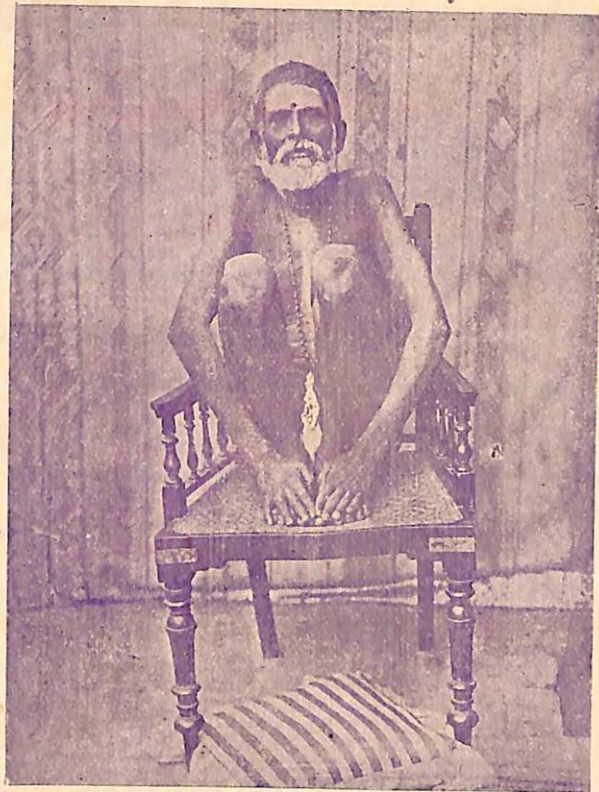
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1930

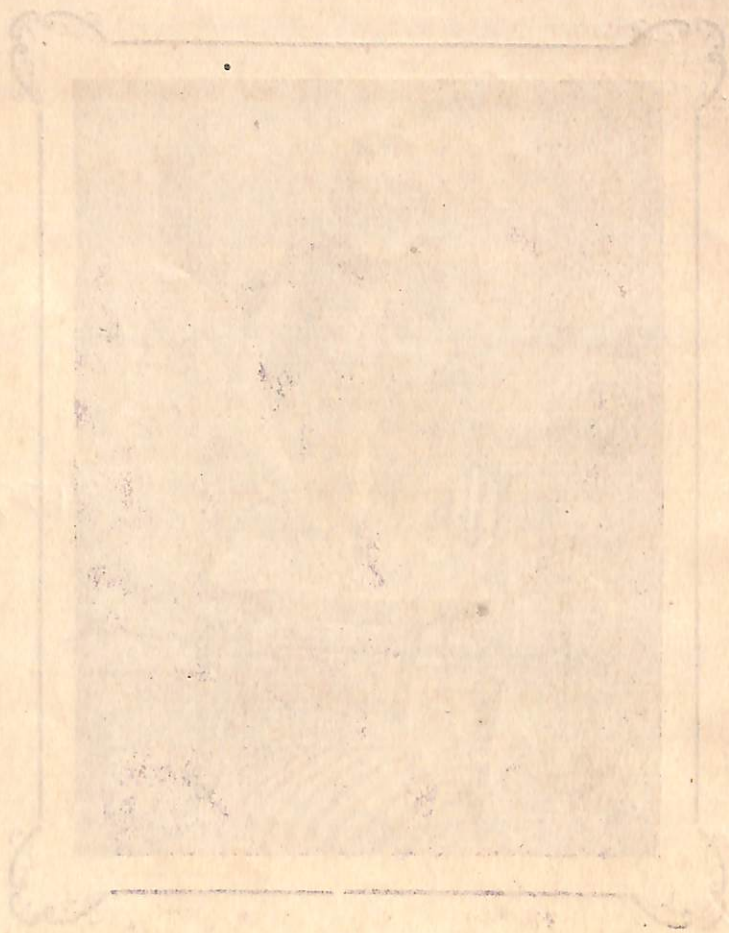
18034

உ-
சிவமயம்.

ஓம்.

கட்டிக்குளம் சுவாமிகள் என்னும்
சூட்டுக்கோல் மாயாண்டி சுவாமிகள்.

சென்னை நகராட்சி
பதிவு எண் 12345
1920

உ

சிவமயம்.

சாற்றுக்கவிகள்.

பண்டித ஸ்ரீலஸ்ரீ. சித. நாராயண சுவாமிகள்
இயற்றியன.

கொந்தமருஞ் சோலைசெறி கூடற் றிருமலையில்
வந்தமரு மாயாண்டி மாதவர்க்குச்—செந்தமிழாற்
ருமந்த ரித்துயர்ந்தான் சாத்தப்ப னும்பெரிய
நாமந்த ரித்தகலை னுன்.

கற்பனையுஞ் சொற்பொலிவுங் காணிற் புலவரெலா
மற்புதங்கொண் டின்புறவே யாதரவாய்—விற்பனமாய்
மாயாண்டி மாதவர்க்கு மாலையணிந் தானதனாற்
போயாண்டு நிற்கும் புகழ்.

பாமலை கொண்டு பரந்தமதி காட்டினனிப்
பூமலை சூட்டும் புலவனுய்ச்—சோமலை
யீச னெனமதிசூ டிம்பருயர் கோநகர்வாழ்
நேசனெங்கள் சாத்தப்ப னே.

திருவையாறு வடமோழிக்கல்லூரித் தமிழாசிரியர்,
பண்டித இ. கோவிந்தசாமிபிள்ளையவர்கள் இயற்றியன.

கோவிந்தா னந்தன் குலவு திருவடியை
மாவிந்த மாக்கொண்ட மாண்பினுன்—சேவுந்து
தம்பிரான் மாயாண்டி தாட்கணிந்தான் பாத்தொடையை
யிம்பரு மேமகிழ்வ ரென்று.

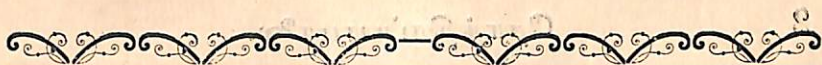
உற்ற பெருந்தவஞ்சே ருத்தமன்மா யாண்டிக்குச்
சொற்றவிய ருனமையச் சொன்மலை—நற்றமிழான்
சாத்தப்ப வேளான் சதுரம்ப டத்தொடுத்தான்
ஏத்தப்ப லங்கொடுக்கு மே.

கற்பனையெ லாங்கழன்ற கண்ணுதன்மா யாண்டிக்குச்
கற்பனையெ லாமலியக் கண்டானால்—விற்பனர்கள்
மெச்சபுகழ் வேதாந்த மெய்ந்தூ லுணர்புலவன்
பச்சமிஞ் சாத்தப்பன் பார்.

கோநகர் கற்பகவிநாயக கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழாசிரியர்,

S. ஆழ்வாரையங்காரவர்கள் இயற்றியது.

மன்னியசீர்க் கூடனகர் மாயாண்டி தேசிகர்க்குச்
சொன்னயமார் பாமலை சூட்டினான்—பன்னயஞ்சேர்
சாத்தப்ப னென்பான் றகுதூல் பலகற்றேன்
நாத்திகழ்செஞ் சொல்லா னயந்து.

உ-
சிவமயம்.

கரைமேலழகர் துணை.

திருக்கூடல்மலை

சூட்டுக்கோல் மாயாண்டி சுவாமிகள்

தோத்திரப்பாமலை.

விநாயகர் துதி.

1. பூவுல கிற்றிகழ் புண்ணிய ரன்பருட் பூத்தமனக்
காவுல வுங்களி யாணைமுன் னிற்குமுக் கண்சடில
மாவுல வைப்பகை மான்மழு வின் றி மகிழ்ந்துதித்துப்
பாவுல கந்திகழ் மாயாண்டி யீசன் பசுந்தமிழ்க்கே.

சுப்பிரமணியர் துதி.

2. நத்தனயன் றனக்கரிய நாயகற்கு நாயகனாய்
நாடு மன்பர்
சித்தநளி னத்திருக்குந் தேவினைத்தா டலைவைத்தென்
சிறைநீத் தாண்ட
வித்தகனை மனமணியை மேவரிய வருட்பிழம்பை
விருத்திக் கெட்டாப்
புத்தமுதைப் புலவனைமுக் கரணமுறப் போற்றிநிதம்
புகழ்தல் செய்வாம்.

சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள் துதி.

3. அருமறைப் பொருளை யகிலத்தோர்க் கருளி
யகத்தெழு தொலைவி லஞ்ஞான
விருளொளித் திடற்கே யுதித்திடு ஞான
விளந்தனிக் கதிரவன் றன்னைத்
தெருளுறு மடியார் சிந்தையி லுதிக்குந்
தெள்ளமு தத்தினைச் சிவனைச்

சருவமு முணருந் தாணுவைத் தேவைச்
சங்கரன் றனைமன நினைவாம்.

நால்வர் துதி.

4. பத்தி மிக்குறப் பரமதக் களைகெடப் பாரு
தித்தெ லும்புபெண் ணுருவமைத் திவர்ந்துகற் றேணி
யத்தற் றாதுகொண் டறலணி வைகையிற் பெருக்கும்
வித்த கத்திரு நால்வர்தாள் விரும்பினோய் விடுவாம்.

திருநீலகண்டநாயுடர் துதி.

5. அமரருக்குஞ் சித்தர்முநி யனைவருக்கு மரைநொடியி
லல்லற் செய்யுந்
தமரவலை முரசுடைய தண்டலைக்கா களசாலைத்
தலைவன் றன்பா
லமரலர்வா ளியிற்புரிபா தார்விரத்தி வைராக
வறிவுத் தாம்பால்
மமருறவே பிணித்தருளுந் திருநீல கண்டனடி
மலர்சின் திப்பாம்.

சூட்டுக்கோல் இராமலிங்க சுவாமிகள் துதி.

6. சருவசண் டாளாக் குழம்பினை யுண்ணத்
தானளித் துணவுள மமைந்தார்க்
கருவமு முருவ மாய்நிறை பொருளை
யகத்தினிற் நிகழ்ந்திடற் கருளி
யருவருத் துவர்த்தார்க் கங்கையா ரழலுண்
ணருட்டிருக் கோலினுற் சட்டு
மருளுற வெருட்டுஞ் சூட்டுக்கோல் ராம
மாதவன் மலரடி பணிவாம்.

தோத்திரப்பாமலை.

3

செல்லப்ப சுவாமிகள் துதி.

7. சூட்டுக் கோல்கரந் தோன்றுமி ராமன்றூள்
கூட்டித் தன்மனங் கோதறு செல்லப்பன்.
ரூட்டு னைமலர் தாங்கித் தலைமிகை
யோட்டு வாழுளத் தோங்குமி ருட்குழாம்.
-

கோவிந்தானந்த சுவாமிகள் துதி.

8. சூரியனைக் கண்டகலும் பனிபோல வஞ்ஞானந்
தொலைய வந்த
காரிரும்பு மிரசதமுங் கனகமிவற் றுற்குயின்ற
கவின்பு ரங்க
னோரிரண்டு மொன்றுமொன்று யொழிந்தழியச் சிரித்தவர
னுருவ மான
கூரறிவோ னென்கூரவன் கோவிந்தா னந்தனடி
குறித்து வாழ்வாம்.
-

சிவனடியார்கள் துதி.

9. வெள்ளவேணிப் பெருந்தகைக்கே மெய்த்தொண் டாற்றி
யனவரத
முள்ளமதனைப் பொறிகள்வழி யோடா தொறுத்திவ்
வுலகதனிற்
றெள்ளுநனவிற் சுழுத்தியுற்றுத் திகழு மடியா
ரெவரவர்தாட்
கொள்கவடியேன் நிலையணியாய்க் குறையா விற்பங்
கூடிடவே.
-

நா ல் .

1. திங்களஞ் சடிலக் கற்றையு நினது
 திருவருண் முகங்களோ ரைந்தும்
 பொங்குநல் லரவ வணிமணி மார்பும்
 பொருந்துமோர் நான்குநற் புயமுந்
 தங்கிருள் நீல கண்டமான் மழுவுந்
 தண்ணளி ததும்புமு விழியு
 மங்கநற் கோயி லமைத்தருள் கூட
 லமர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.
2. கடலென வகன்ற வேதமோர் நான்குங்
 கண்டறிந் தளவிடற் கெட்டாத்
 தடமுடை நின்சீர் தனையெடுத் துரைக்கத்
 தகையிலா நாயினுங் கடையேன்
 றிடமில னேனுஞ் செனித்திடு மன்பின்
 செறிவினற் செப்புமா துணிந்தேன்
 மடமிகு மூலக மயலறக் கூடல்
 மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.
3. கருதினோர் தமக்குக் கதியளித் தருணின்
 கழலனு தினமன நினைவே
 னுருகினெஞ் சகமெய் விதிர்த்துணைக் கூவி
 யோலமிட்டமுகிலேனந்தோ
 பரிவொடு னடியார் தமக்கொரு பணியும்
 பண்ணிலேன் பாவியே னெங்ஙன்
 மருமலர்த் திருத்தாண் மருவுதல் கூடல்
 மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.
4. சீவர்க ளிடத்தி லருளிலேன் பத்தி
 செய்கிலே னனுத்துணை யோனு
 மோவலில் துறவு முற்றிலேன் ஞான
 முதித்திலேன் மனக்குரங் கதுதான்

றுவியே கணத்திற் றரங்கமோ ரேழுந்
தாண்டிடு மதுதனை யென்றோ
வோவிய விளக்கி னெடுக்கிடல் கூட
லுற்றமா யாண்டிதே சிகனே.

5. பாமரர் கூட்டம் படிந்தவர் மகிழப்
பலவறுஞ் செயல்புரிந் தவரா
னாமும் புகழுநண்ணிட வுன்னி
நாயினுந் திரிந்துழன் றலுத்தே
னேமமும் பகலு மேமமே வேண்டி
யெண்ணருந் தொழில்செய்தே னின்றூண்
மாமலர் மதித்த லென்றருட் கூடல்
மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.

6. பிறப்பறு மெண்ணம் பெற்றுளே னுசைப்
பேயொரு சிறிதுமே யகற்றே
னறப்பெருந் தவர்க டமையடுத் தவர்த
மருண்மொழி கேட்டிலே னோர்பாற்
றிறப்பட விருந்து சிந்தையை யடக்கச்
செய்யுமோர் சாதன மியற்றேன்
மறப்பகை தீர்வ தென்றுநான் கூடல்
மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.

7. அகத்தொன்று கருதி வெளியிலொன் றுரைத்தே
னதையும்விட் டொன்றினைச் செய்தே
னுக்கணீ ரெளியர்க் குறுதுயர் புரிந்தே
னுதவியை மறந்தன னுலகில்
மிகக்கெடு நாயேன் மெய்யரு ளடைந்து
விளங்குத லென்றுகொ லடியார்
நகத்தனி முழையிற் றவம்புரி கூடல்
நன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.

8. அப்பனே யொப்பு முயர்வுமின் மணியே
யருட்பெருஞ் சோதியென் றுனைநா

தோத்திரப்பாமாலை.

னெப்பொழு தேத்த லேகமாய் நிறைந்த
வேந்தலே யென்னுயிர்த் துணையே
முப்பழங் களினு முதிர்ந்திடு சுவையே
முகிழ்நில வெறிக்கும்வே னியனே
மைப்படி மிடராய் மாதிருக் கூடல்
மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.

9. தெருளுற வடியார் தரித்திடுந் தெய்வத்
திருவெணீ ரொடுமணி யணிந்து
மருளறுத் திடுநி னைந்தெழுத் தோதி
மாசறு மடியரோ டாகி
யருளுறு நின்றூட் டாமரை யருச்சித்
தகநெகிழ்ந் தழுதிட லென்றோ
மருமலர்ச் சோலை வளஞ்செறி கூடல்
மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.

10. ஒண்மணித் திருப்பு னொளிவிடு நகமெல் லுயர்முலை
யொண்டொடி மகளிர்
கண்ணினைக் கரிய குவளைய தென்றுங்
காதினை வள்ளைய தென்றுந்
தண்ணிகு நிதம்ப மரவினற் படமாந்
தனிவயி றுலிலை யென்று
முண்ணினைந் தலுத்தே னோதநீர்க் கூட
லுற்றமா யாண்டிதே சிகனே.

11. தாயினுங் கருணைத் தனிப்பெருங் கடலே
தயங்கிளங் கன்றென நாடி
நாயினே னின்னை யடைந்திலே னென்றோ
நல்லருள் சுரந்துவாழ் வித்த
லாயிழைக் குறவர் மகளிர் தாங் கூட்டு
மருந்தினைக் கிசைபலாப் பழத்தேன்
பாயிள மந்தி பிழிந்திடுங் கூடல்
பயிலுமா யாண்டிதே சிகனே.

12. கற்றவர்க் கினிக்குங் கற்பகக் கனியே
 காணென ஞானவா ரிதியே
 யுற்றவர்க் கருளு மொருதனி முதலே.
 யுவட்டுற வுயர ரு ளமுதே
 சிற்றிற் று மருங்குற் சேயிழை யவர்பாற்
 சென்றிழி சிதடனெற் கருள்வாய்
 நற்றவர்க் கிடமா கியதிருக் கூட
 மன்னுமா யாண்டிதே சுகனே.
13. நினைப்பொடு மறப்பு நீடுவந் துவழு
 நீத்தரு ளொளிவெளி யிருந்து
 தனைத்தனி முதலென் றுணர்ந்துதான் ருனய்த்
 தனித்திடு நின்னடி யவர்பா
 லெனைக்கொடு கூட்டி யினியறித் தருள்வா
 யெந்தையே யேகநா யகனே
 மனைத்துய ரொழிய மாசறு கூடல்
 மன்னுமா யாண்டிதே சுகனே.
14. இழைவகி ரெனத்தேயந் திறுமெனு நுகப்பா
 ரெழுந்துவிம் முறுதனக் குடமுங்
 கழையெனுஞ் சொல்லுங் கண்டுகேட் டழிந்த
 கடையனே னின்னடித் தொழும்பை
 விழைகிலேன் காணேன் வியன்றிரு மேனி
 வீதலி னின்புகழ் கேனே
 னுழையனே யன்பர்க் குயர்திருக் கூட
 ஹற்றமா யாண்டிதே சுகனே.
15. சுண்ணவெண் னீறு தோய்திரு மேனி
 தன்னிலே தோய்ந்திடுங் கண்ணும்
 வண்ணநின் புகழே வழுத்திடு நாவும்
 வனசநற் சீரடி களையே
 தண்ணிய மலரி னருச்சனை புரியுந்
 தகையுடைக் கையுமே யருள்வாய்

தோத்திரப்மாமலை.

பண்ணருந் தவத்தோர் பரவுறுங் கூடல்
பயிலுமா யாண்டிதே சிகனே.

16. இச்சகந் தன்னைத் துச்சமாய்க் காலு
மிழிவுறு மடையென வெண்ணி
யிச்சியா துவர்த்துக் குடும்பவெங் கானத்
தெழுதரு மூவவா மரங்க
ளுச்சியே யேறிக் கடைமனக் குரங்கு
முழன்றிடா தகத்தறி வீக்கி
யச்சுரு தமைய வருள்திருக் கூட
லமர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

17. களங்கவெண் மதியுங் கங்கையும் பாம்புங்
கற்றைவார் சடிவமுங் கழுத்தும்
விளங்கிடப் பொருந்தி மேவவே புரிந்த
மெய்த்தவம் யாதென வறியேன்
வளங்கெழு தேவர் மருமலர் மகுட
வரையொளிர் பதங்க ளெவ்வாறு
உளங்குறித் தெய்த லும்பர்தாழ் கூட
லுற்றமா யாண்டிதே சிகனே.

18. பொன்னவர் சுணங்கம் புணர்முலை மடவார்
போகமே வேட்டுநா னெந்தே
னின்னவர் சடிவக் கற்றையு முகமு
நீளரு ளொழுகுகண் களுமே
மன்னவென் னிதயம் பதித்திலேன் மடையேன்
மயக்கறுத் தருளுவ தென்றோ
வன்னமார் செந்நெற் கழநியங் கூட
லமர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

19. துணங்குசிற் றிடையிற் கிழத்தியு மகனு
நொய்பொருட் டிரளுமா தரித்து
அணங்குறுங் குடும்ப வல்லலங் கடலி
லமுந்தினே னெழுந்திடற் கறியேன்

தோத்திரப்பாமலை.

9

மணங்கமழ் நின்றூட் புணைகொடுத் துதவி
மயக்கிலா வக்கரை சேர்ப்பா
யுணங்கலில் பெரியோ ரோதுசீர்க் கூட
லுற்றமா யாண்டிதே சிகனே.

20. வல்லியி னெல்கு துசப்புடை மகளிர்
வார்தனக் குன்றினி லிடறி
யல்லலா ரல்குற் படுகுழி விழுந்தே
யலமருஞ் சிறியனே னென்றோ
தொல்லைமா தவத்தர் தொழுதிடு நின்றூட்
டுணைமலர்க் கீழுறல் சொல்வா
யெல்லையி லொனியா யிலகடுங் கூட
லேயைந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

21. என்றுநின் னடியா ரடித்தொழும் பதிலு
மெழிலுறு நூலுணர் வதிலு
மன்றுளாய் நின்னைப் பரவுபூ சையிலு
மாசறும் பொழுதுபேர்க் கருள்வாய்
குன்றணி மதிய மெனக்குனித் தருளுங்
கொற்றவா ஸிரித்துழும் புரத்தை
யன்றெரித் தருளு மையனே கூட
லமர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

22. கரைபொரு திரையங் கடலுடைக் கன்னி
கணவனுங் கஞ்சனுங் காண
நரையெரு தூர்ந்த நாயகா நின்ற
னறியதா ணளினங்க ளென்றன்
புரையுடைச் சென்னி பொருத்துநா ளுளதோ
போதத்தார் மனமணி விளக்கே
மரையரி யீர்க்கு மருவியங் கூடல்
மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.

23. மயிரிடை துழையா விருட்புதர் செறிந்த
மாயமாங் குடும்பவெங் காட்டிற்

தோத்திரப்பாமாலை.

செயிரகங் காரச் சீயமோர் பாலிற்

சீறிடத் தீமம கார

வயிரவல் விலங்கு-பிளிறிட வோர்பான்

மயங்கிநெஞ் சழிந்துமாய் கின்றேன்

வயிருயர்ந் தும்ப ரிடம்புகு கூடல்

மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.

24. உம்பர்நீண் முடிக னுழுதவிர் தாளா

யுன்பத நாடுமோர் வழியில்

வம்பராங் காம முதலவோ ரறுவர்

வழிமறித் திழுத்தெனைப் போதக்

கம்பமில் மணியைக் கைக்கொளப் படுத்துங்

கடுத்துயர் கெடக்கடைக் கணிப்பா

யம்பமர் சடிவத் தையனே கூட

லமர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

25. பலமொடு மரண நீருநோய் சுகமாம்

பலமுடை யலைகளுந் தீய

வவமதா மாசை யாழமுங் காம

மாதிய மீன்களும் போகத்

தவவலி யிடங்கர் தானுதுண் ணிடைய

தையலர்ச் சழியுமார் குடும்ப

நவநதி கடக்க வருஞ்செயாய் கூட

னன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.

26. விடமுணுங் கருங்கண் வேற்படை யுடைய

மெல்லிய ராயவே டுவர்கள்

தடமுலைப் போக மெனும்வலை பரப்பித்

தனியுல காடளி தன்னில்

மடமிகு மாந்தர் விலங்கினம் பிடித்து

மகவுநா யாற்கடி யூட்டி

யிடல்வெருண் டடைந்தே னென்னையாள் கூட

லேய்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

27. இனித்திடுங் கருப்பு வில்லியை யன்றே
 யெரித்தனை யென்றிட லறிந்தோர்
 பினைத்தனி யவன்பூ வாளிதூ யரிய
 பெருந்தவர்ப் பிழைத்தலைச் சிந்தை
 நினைத்திடிற் பொய்யோ வென்றுள மயிர்த்தே
 னிண்ணய முரைத்தரு ளாயே
 சனித்திருண் மேகந் தவழ்திருக் கூடல்
 சார்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.
28. விடலரு முயிர்ச்சார் பொடுபொருட் சார்பை
 விடுத்ததி னினைப்பையு யொழித்து
 உடலினை யோம்ப் றனையுநீத் துள்ளத்
 துறுகர ணங்களு மொடுக்கி
 மடலவிழ் செழுந்தார் மார்பனின் னடியை
 மருவுத லென்றுகொர் லிளைஞ
 ரடலரி யேற்றை யடக்கிடுங் கூட
 லமர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.
29. அனாதியாம் வேத வரும்பொருள் களையே
 யகிலத்தோர் மனங்கொளப் புகட்டி
 மனாதிகட் கெட்டா வத்துவைக் கரத்தா
 மலகம்போ லுணர்ந்திட வருள்வான்
 றனாதியல் பொழித்துத் தரையிலோ ருருவைச்
 சார்ந்திடு தாயினு மிக்காய்
 பினாகனே பிரச வருவிசேர் கூடல்
 பிறங்குமா யாண்டிதே சிகனே.
30. தூண்டிலின் வனைந்த சுவைபெறு மூனைத்
 துய்த்திட வெண்ணியாங் குற்று
 மாண்டிடு மீன்கள் கண்டினுஞ் சுவையில்
 மனங்கொடு மயங்கினேற் கருள்வாய்
 மாண்டகு மணிகள் கொண்டெறிந் தெயின
 மடவரல் கிளிகடி தினைக்கா

டிண்டிடு சாரற் செறிதிருக் கூட
லீருந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

31. பாரியை யுடையோ னெவனவ னுக்கே
பற்றிடும் போகமென் றுரைத்த
சீரியை மொழியைச் சிந்தியா நாயேன்
சென்னவெங் கனலற லென்றோ
காரியை காவிற் கதலில் வருக்கைக்
கனிசொரி தேன்பெரு வெள்ள
மேரியை நிரப்பு மெழிற்றிருக் கூட
லேயந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

32. பத்தரை மறையை நீற்றினை மணியைப்
பழித்திடல் செய்கொடும் பாத
கத்தரை யிணங்குங் கடையனே னின்றன்
கஞ்சமெல் லடியுற லென்றோ
தத்தரை யருவி சந்தணச் சீனையைத்
தனிமலை யுராயுரா யிழிந்தே
யித்தரை வரன்முற் குழம்புறுங் கூட
லையந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

33. கொடுஞ்சமண் முதலாங் களைகளைத் தன்பர்க்
குதவினைக் கொருசிறு நாயேன்
மடங்களைத் தருளல் மலையதோ நின்றன்
மனங்கொளா திருந்திட லென்னே
யடங்கரு மருவி தனிலலைத் தழுந்து
மரியினைக் கரையுறு கைம்மா
நடுங்குத லொழித்து நகைத்திடுங் கூட
னண்ணுமா யாண்டிதே சிகனே.

34. வேண்டுவார் வேண்டு மனைத்தையு மளிக்கும்
வித்தகா விறலியு மெனையே
மாண்டிடா வாறு வதைத்தனன் வதையா
வகைபுரிந் தருளியே யாள்வாய்

தூண்டகு சுடரே சோதியே முதலே
தூயருட் குன்றமே பெரியோ
ரீண்டியே மறைக ளிசைத்திடுங் கூட
லியைந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

35. இல்லொடு தனமும் புதல்வரும் விடுத்து
ஏகமாந் துறவுறு நெறியைச்
சொல்லிலே யேனுந் துன்பமே யின்றித்
தொடர்மனை மக்களோ டிருந்து
இல்லினை நீயெவ் வணநடத் தினையவ்
வியனெறி யினையிசைத் திடுவாய்
செல்லினஞ் செறியுஞ் சோலைசூழ் கூடல்
சேர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

36. வெங்கொடு நரகக் குழியிடை விழினும்
விருப்புறு போகநா டிறு
மயங்கிய மிருகா தியபிறப் புறினு
மானிட தேகமே யுறினு
மங்கியங் கண்ணாய் றின்றிருக் கழலை
யற்பகன் மறந்திடா நிலையே
யிங்கனித் தருள்வா யேமமார் கூட
லியைந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

37. பழமறைக் கெட்டாப் பையர வணிந்த
பரமனே பவக்கடற் புணையே
கிழவனாய்ப் பருவக் குமரனாய் மழலைக்
கிஞ்சகச் செந்துவர் வாயங்
குழவியாய்த் தோன்றிக் குறிப்பெலாஞ் செயவல்
குலப்பெருஞ் சித்தனே யெனையாள்
மழவிடை யவனே மதிதவழ் கூடல்
மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.

38. துன்பவெம் பிறப்பைத் தொலைத்திடு நின்ற
டொழுதுரைந் தொருதர மேனு

மன்புரீ ரொழுக்கி யகம்விதிர்த் தலறி
 யையனே யாணிநன் முத்தே
 மின்பொலி வேணி விமல்வென் றுணையான்
 வேண்டுநா ளென்றுகொ ளுரையா
 யின்பமே வடிவா யிலகிடுங் கூட
 லிருந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

39. பூதமாய்க் குணமாய்க் கரணமாய்ப் பொறியாய்ப்
 புலன்களாய்ப் புலனுகர் பொருளா
 யாதுமாய் முதலோ டிடைகடை யின்றி
 யியங்குட லுயிரதா யுயிர்க்குப்
 போதுமோ ருணர்வாய்ப் பொருந்தியும் பொருந்தாப்
 புண்ணியா நின்கழ லிணையை
 யோதுநா ளுளதோ வுயர்திருக் கூட
 லுற்றமா யாண்டிதே சிகனே.

40. அரிநெடுங் கருங்கண் ணரிவையர் மயலி
 லாழ்ந்தனர்க் கேவலே புரிந்து
 திரியுமெற் கிரங்கிச் சிந்தனை யொழித்துத்
 தெருளுறச் செய்தெனை யாள்வாய்
 கரிவயிர் கரும்பு தேங்கொடு கஞ்சங்
 கட்டவிழ் முத்தின மிமைத்து
 விரியுடு வாளை யேய்க்குமோர் கூடல்
 விளங்குமா யாண்டிதே சிகனே.

41. வல்லிதுண் மருங்கு லார்மதர்த் தெழுந்த
 மதகரிக் கோடிரு முலையு
 மெல்லிதழ் வனச மலர்க்கையுங் கோப
 மெள்ளிதழ்க் கிஞ்சுக வாயுங்
 கொல்லும்வா ளென்னப் புறழ்நெடுங் கருங்கட
 குவளையுங் கண்டுளங் கொதித்தே
 னல்லமர் குழலி பாகனே கூட
 லமர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

42. கரையெறி தரங்கக் கடல்விட மருந்திக்
காத்தனை யுலகினை முன்னுள்
விரையெறி கொன்றை வேணியா நாயேன்
வினையறுத் தளித்திடல் பெரிதோ
வரைமுழைச் சீயங் கரியென வயிர்த்து
வருகருங் காரினைப் பாயுந்
திரையெறி யருவிச் சாரலங் கூடற்
சேர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.
43. கல்லெறிந் தவர்க்குங் கருணையா லன்று
கடைக்கனோக் கருளினை மற்றோர்
வில்லெறிந் தவர்க்கும் வேண்டுவ தளித்தாய்
விரைமலர்த் திருவுருத் தீண்டி
மல்லெறிந் தவர்க்கும் பரகதி யளித்தாய்
மறுவிலா நின்னடித் துதியாஞ்
சொல்லெறி யெனக்குஞ் சுகமருள் கூட
ரோய்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.
44. உடம்பையுங் குடும்பந் தன்னையும் யானு
மெனதுமென் கருமகாண் டியிலே
னடம்புரி யீசன் செயலெலா மென்று
நவிலுமோர் பத்திகாண் டியிலேன்
றிடம்பெற வெவைக்குஞ் சாக்கிரா னென்னுந்
தெருளுடை ஞானியுமில்லை
மடந்தவிர்த் தெவ்வா றுய்குவன் கூடன்
மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.
45. காதலாம் பெரிய கரியரா நெரியுங்
கனகுடும் பம்வெறும் பொய்யென்
றோதுவே னலது உண்மையி லொன்று
மொழித்திலே னொழியுமா றருள்வாய்
தீதறு மந்தி யூடிடக் கடுவன்
றீம்பலாச் சுளையெடுத் தூட்டுஞ்

சீதநற் சாரல் சூழ்திருக் கூடல்
சேர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

46. பெறலரு மனித யாக்கையு மறிவுந்
பெற்றதற் குரியநற் பயனாந்
திறலுலு தவமுஞ் செய்கிலே னின்றன்
றிருவடிக் கொருமல ரணியேன்
விறலுறு மடியார்க் கேவலும் புரியேன்
விழைந்துநிற் றுதிக்குநா னுளதோ
வறலுறு சடிலத் தையனே கூட
லமர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

47. முகிலினங் கவற்று மொய்த்திருள் கூந்தல்
மொழிக்கழை கசக்குமின் சொற்கள்
வகிரிழை துசப்பென் றவலமாய் மாதர்
வனப்பினைப் புகழ்வதென் றெழிவே
னெகினமாய்ப் பிரமன் பறந்தலுத் தறியா
வெந்தையே யேகநா யகனே
மகியுனோர் துதித்து வாழ்த்திடுங் கூடல்
மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.

48. நெட்டிலை வடிவேற் காளையே யரசே
நிகரிலா மன்மதா வென்று
விட்டொளிர் மணிப்பூண் மாதரார் போற்றும்
வீரரு மிமைப்பின்மாண் டிடுதல்
கட்புலத் தறிந்துங் கசடனேன் வாழ்வைக்
கருதினே னென்றுநின் னிணைத்தா
ளுட்புகுந் திருத்த லொளிர்மணிக் கூட
லுற்றமா யாண்டிதே சிகனே.

49. நித்தலு முடல முழுதுநீ றணிந்து
நிகரறு மைந்தெழுத் தோதா
மத்தனேன் சரம தசையினி னின்றன்
மலர்ப்பத நினைத்திட வருள்வாய்

வித்தகக் கடலை விரும்பன நடையார்
 வீரமார் கணவரோ டீடி
 நித்தில மலை மறுகெறி கூட
 னிலைத்தமா யாண்டிதே சிகனே.

50. கூந்தலா முகில்குழ் கோதையா முலகிற்
 கூறுநித் திலவரு விகளா
 ரேந்தெழிற் கொங்கை மலைமிசை யேறி
 யிருவிழி யுழையினங் கண்டு
 மாந்தநல் ஷீதழா மலரமு தல்குன்
 மலர்ச்சனை மூழ்குவேற் கெளிதோ
 வாந்தவ ரடைதற் கரும்பதங் கூட
 லமர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

51. கண்கள்பஞ் சடைந்து நாத்தடு மாறிக்
 காதடைத் தறிவுகெட் டையந்
 திண்பட மிகுத்துச் சீவனா ரிறுங்காற்
 சுந்தனை நின்னிடத் தருள்வாய்
 விண்படு மலையிற் கம்மியர் செதுக்கும்
 வீரமார் சிம்புள்கண் டரிக
 ஞண்பது மறந்து முழையறாக் கூட
 லுற்றமா யாண்டிதே சிகனே.

52. னறுழ்வலி யுழுவை யொடுகரி யுரித்தா
 யெழுந்தரு கரத்திமி ரெறிந்தாய்
 கறுவுறு முயல கன்றனை மிதித்தாய்
 கனன்றெழு மழுக்கர மமைத்தாய்
 சிறுமதி கொண்டுன் றிறல்சொலற் கெளிதோ
 தீயனேன் பவப்பிணி யகற்றா
 யுறுகரி யிடியிற் பிளிறிடுங் கூட
 லுற்றமா யாண்டிதே சிகனே.

53. ஒண்மணிப் பூணு முடையுநல் லுணவு
 மொண்டொடி யார்கள்வேட் கையுமே

மெண்மலக் கயவ நென்றுநின் றுளி
 லிருத்துவே நென்மன மதனைத்
 தண்மதி புனைத் தலைசுமந் துன்றன்
 றண்பத மெய்தினோர் கடுக்கும்
 விண்ணிமிர்ந் துயர்ந்த வியன்றிருக் கூடல்
 விளங்குமா யாண்டிதே சிகனே.

54. எல்லையி லமண விருட்குழா மொறுக்கு
 மிகலருட் காழிவேந் தினுக்கே
 யொல்லையி லளித்த வுன்றிருக் கருணை
 யோதநீர் ததும்புகட் கடையாற்
 புல்லிய வெனதோ ரகத்திருட் கடிந்து
 புரந்திட லருமையோ பெரியோ
 ரல்லொடு பகலற் றிடத்தமர் கூட
 லமர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

55. இரத்தமுந் தசையு மிணைந்தெழுங் கொங்கை
 யிணையெழிற் பொற்குட மென்றே
 யுரத்தெணி மகளி ருறுசுகம் வேட்ட
 லொழித்துனை யுன்னுநா ளுளதோ
 விரத்தின வுயர்நன் மணிகளு முத்து
 மில்லுறு குப்பையாக் குறமின்
 கரத்துறு மாற்றிற் களைந்திங் கூடல்
 களித்தமா யாண்டிதே சிகனே.

56. கற்றையங் கூந்தன் மனைவியு மைந்தர்
 களுமுற வோர்களுங் கூடி
 யுற்றிருந் தமுகா நிலையளித் துன்ற
 னுயர்திரு வடியெனக் கருள்வாய்
 விற்றயங் கிளைஞர் தோட்டின வொழிக்க
 விறன்மத கரிக்குழு மோதி
 மற்றரு சாரன் மருவருட் கூடன்
 மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.

57. கொலைவிடக் கருங்கட் கூர்ந்தவே லெறிந்து
 குவிமுலை யெனுமதக் களிஞு
 லலைவுற மோதி யார்துடி யிடையா
 மரியினு லறைந்தக ல்குன்
 மலைவுசெய் யிரதத் தட்டினிற் சாய்க்கு
 மங்கைபோ ரினுக்குள முடைந்தேன்
 சிலையென மலையைக் குனித்தருள் கூடல்
 சேர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.
58. சீருறு நினது மரைக்கழ லடிகள்
 சிந்தைவைத் துன்புக ழோதி
 யேருறு மழுதுண் டவனெனக் களித்து
 என்னக நெகிழ்ந்திடற் கருள்வாய்
 காருறு மேனிக் கரிவளைத் திழுத்த
 களைவிடு பட்டெழுந் தினன்றன்
 நேருறு பரிகள் தூண்டிடுங் கூடல்
 சேர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.
59. பானலங் கண்ணுர்க் குளங்கொடுத் துன்றன்
 பனிமலர்ச் சேவடி மறந்தே
 யீனவெந் துயரக் கடலமுந் தெனையு
 மிசைத்திடாய் நினக்கடி யவனுய்
 வானுறு மதியும் மானவர் மதியும்
 வாடிட வொளிர்முக மாதர்
 தேனுறு தினையங் களிக்களி கூடல்
 சேர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.
60. செப்பிளங் குரும்பை நாண்குயத் திருநேர்
 சேயிழை யார்வளம் வேட்ட
 துப்பறு மனத்திக் கருங்கலைக் கரைத்துச்
 சுடர்பரந் தொளிர்கழற் கமலந்
 தப்பறச் சென்னி மலைந்தெனை யாள்வாய்
 தனிப்பெருஞ் சோதியே முதலே

யொப்பறு காள கண்டனே கூட
லுற்றமா யாண்டிதே சிகனே.

61. வானவ ரசரர் முநிவர்கண் முதலா
வருமறு மூன்றுநற் கணத்தார்
பானிலா வேணிப் பரமனே நின்சீர்ப்
பதமலர் காணிய வீண்டி
யேனினை யகலா திரவொடு பகலு
மேய்தலி நெவ்வண நாயேன்
காணுறு மலர்த்தாட் கண்டிடல் கூடல்
கலந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

62. தண்டிகை குதிரை யானைதா சேரந்
தனிவிவார் துலகினை யளித்துத்
தெண்டிரைக் கடலேய் கருங்கணு ரிதழந்
தேனமு தருந்திமாய் கிற்பார்
விண்டொடு பிரமன் காணொண நின்றான்
மேவிடுந் தரத்தரோ செழித்துத்
தண்டெனக் கருப்பு தழைவயற் கூடல்
சார்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

63. பரவுநற் புகழா ரைந்தெழுத் தோதிப்
பயின்றுநாத் தழுப்புறு மாறு
அரவுலா மகலத் தையனே நின்னை
யனுதினந் தொழுதுசூழ் வந்து
கரவுறு மெனது மனக்குரங் கதைநின்
கழலினை கட்டுநா ளுளதோ
விரவுறு மணப்பூம் பொங்கர்சூழ் கூடல்
விளங்குமா யாண்டிதே சிகனே.

64. சீர்பெறத் தினமுந் தொழுதிடு மடியார்
சுந்தையந் தாமரைக் கினனே
ஏர்பெறு மோக்கப் பயிர்வினை விதையே
யிருந்தவ யோகிகட் கழுதே

கூரிரு கொம்பாற் கிழங்குகீண் கேழல்
கோதறு நின்னடி தேடும்
வீரிய மாலை யுணர்த்திடுங் கூடல்
விளங்குமா யாண்டிதே சிகனே.

65. என்னிரு கண்ணி னியலுநன் மணியே
யீசனே யெங்குமாய் நிறைந்த
தன்னியா தவள நிலவெறி சடிலத்
தாணுவே சதூர்மறைக் கெட்டா
முன்னிய வடியார் சிந்தையி லினிக்கு
முதிர்சுவைத் தெள்ளிய வழுதே
மன்னிய வயமான் களிறுபாய் கூடல்
மருவுமா யாண்டிதே சிகனே.

66. முத்தன மூர லார்தன கிரியு
முருக்கிதழ்க் கனியுமே விரும்பி
யத்தனின் னடிக்கே யாட்படா திருந்து
அவலமாய் நாளொலாங் கழித்தேன்
சித்தனோ யொழித்தென் சிறைதவிர்த் தாளாய்
சிம்புளா யரித்திமி ரழித்த
சத்தியா கிளிகள் மறையுணர் கூடல்
சார்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

67. எத்தனை கோடி பிழைகளைச் செயினு
மெண்ணிடா யடியரை முனிய
மத்தமும் வசரர் புரங்களை மூரன்
மலர்ந்தெரித் தொழித்தனை யுனையே
கத்தனே யெனக்கை சிரமுற வன்பிற்
கனிந்தழு தேத்துநா ஞுளதோ
மத்தமு மதியு மணிந்தவா கூடல்
மருவுமா யாண்டிதே சிகனே.

68. ஓர்பொழு துண்ணிமப் பத்தனா யெல்லா
முன்செய லென்றுரைத் திருப்பே

னோர்பொழு தெவைக்குஞ் சாக்கிநா நென்ன
 வுளறியே யொன்றிலு நிலையேன்
 கார்புரை காள கண்டனே யென்றோ
 கசடறு முளத்தெளி வடைவே
 னீர்புகு வேணி நிருத்தனே கூடல்
 நிலைத்தமா யாண்டிதே சிகனே.

69. நின்னையே நினைந்து நிற்பணி பூண்டு
 நிலைத்திட வுன்னுவே னோர்காற்
 பொன்னையே நினைந்து பூதலத் தலைந்து
 புரிசுவன் ரொழில்பல வோர்காற்
 பின்னையு மவற்றை விட்டொழித் துன்னைப்
 பேணுவே னிவ்வணந் திகிரி
 தன்னையொத் தலைந்தேன் றனக்கருள் கூடல்
 சார்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

70. விடலருங் காம முதற்பகை களைந்து
 விருத்தியைப் புறஞ்செலா தொடுக்கி
 யடல்செயு மவத்தை மூன்றையுந் தாண்டி
 யாங்குறு துரியமுங் கடந்து
 நடலையில் துரியா தீதநீ யிருக்கு
 நலத்தினை யுணர்ந்திடா தந்தோ
 விடலையா மாந்த ரலைந்தனர் கூடல்
 விளங்குமா யாண்டிதே சிகனே.

71. தத்துவெண் டிரைசூழ் தரையிடை யுதித்துச்
 சாலவு முண்டதே யுண்டு
 தத்தையஞ் சொலியர் வடிவமாய்க் கண்ட
 தனியுருக் காட்சியே கண்டு
 தத்துற வவர்பாற் றுய்த்திடு போகந்
 தன்னையே துய்த்தனன் சலியா
 தத்திற மமைத்த திதிசயங் கூட
 லமர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

72. கண்ணகல் கங்கைக் கரையொடு முழையுங்
காவிரி புண்ணிய வனமு
நண்ணியே யுளுற்றும் பெருந்தவ மிந்த
நாயினேன் செய்திடற் கறியேன்
றண்ணிய கருணைத் தாயென வென்றன்
றனைவலிந் திழுத்துவாழ் விப்பாய்
பண்ணவர்க் கரிகள் பணிசெயுங் கூடல்
பயிலுமா யாண்டிதே சிகனே.
73. இம்மையி லின்பு மறுமையிற் சுகமு
மீந்திடு நினைத்தொழா தந்தோ
பொம்மையே யனைய பொய்யுட லோம்பிப்
பொருளினைத் தேடியே புதைத்துத்
தம்மையே நொந்து தரையுறு மாந்தர்
தளர்ந்திட லென்கொலோ பெரியோர்
சம்மையே யென்றிவ் வுடலிகழ் கூடல்
தோய்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.
74. அஞ்சிறை நாரை விலங்குதூற் சிலம்பிக்
களித்தநின் னடிமல டருள்வாய்
வெஞ்சினக் கொடிய னென்றெனைத் தள்ளில்
வேறுறும் புகலிட முளதோ
பஞ்சனும் பதநற் பாவைமார் வளர்க்கும்
பைங்கிளி யோடுநா கணங்கள்
விஞ்சையிற் பெரிய லாதிடுங் கூடல்
விளங்குமா யாண்டிதே சிகனே.
75. மருந்திவை யைய வுண்ணென மாதர்
மருங்கிருந் தறுசுவை யூட்டும்
பெருந்தன நிலையி லாதவ ரின்பம்
பேசுடிற் றினையள வேயாம்
பரும்புயக் குறவர் நவமணிக் குவியல்
பள்ளைவெள் ளெருதுக்கொட் டிலிற்சே

நிரிந்திடப் பரப்பு மெழிலுறு கூட
 லிருந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

76. கச்சினைப் பிறி மதர்த்தெழு குட்பக்
 கனதனக் காரிகை யின்ப
 நச்சிடா துன்ற ன்றைமல ரடியை
 நண்ணுநா ளுள்ளதோ வெயினர்
 பச்சிளந் தினையங் கொல்லைநாற் பாங்கர்
 பாற்றிய மணிநெருப் பென்ன
 வச்சடைந் துழைக ளுட்புகாக் கூட
 லமர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

77. சுருட்டுநற் புனலின் றிரைநுரை யனைய
 துகளுடம் பதுநிலை யென்னுங்
 குருட்டுள மொழித்து னருட்டிரு வடியைக்
 குறிக்குநா ளுள்ளதோ வருள்வாய்
 திருட்டுள மகளிர் கொங்கையு துசப்புஞ்
 சிந்தைநொந் தொன்றையொன் றஞ்சி
 மிரட்டுகச் சொடுகஞ் சுகத்தொளி கூடல்
 விளங்குமா யாண்டிதே சிகனே.

78. கண்கணீர் வாரக் கனலிடு மெழுகிற்
 கரைந்துள முருகிமெய் பொடிப்ப
 விண்கணீர் டதியஞ் சடிலவென் றுணையான்
 விழைந்துதோத் தரிக்குநா ளுளதோ
 வண்கணர் முகங்கண் டதகத்தாழ் கமல
 முறவமை யாதெழுந் தலர்ந்து
 தண்கணீ ரிருத்துச் சாய்ந்திறுங் கூடல்
 சார்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

79 கம்மெனக் கருவெம் பெரும்பக டேறிக்
 காலனார் வந்தென துடலைத்
 தொம்மென வீழ்த்தித் தொலைக்குமுன் னினது
 சுருதிதேர் மெய்யுரு வருள்வாய்

பொம்மெனப் பருவன் டனமினார் கழுத்தின்
புகழினைப் புகங்க னுணி
வம்மெனத் தலைகண் முகினுழை கூடல்
வளருமா யாண்டிதே சிகனே.

80. குன்றெனத் திணிதோட் பாண்டிய னியற்றுங்
கொடுத்துய ரினுக்குமற் றவன்செய்
யின்றனி யுழுவற் றொண்டது தனக்கு
மிரங்கலு மகிழ்தலுஞ் செய்பா
நின்றன தன்பன் வாதலு ரடிக
ணிலடிப் பொடிபெறி னுயேன்
மன்றுளாய் நினது தொண்டனங் கூடல்
மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.

81. கழுத்தினை யறுத்துங் கரத்தினை யுரைத்துங்
கண்ணினைத் தோண்டியுந் தொண்டு
பழுத்தநல் லடியார்க் கருளுநீ யிர்தப்
பாதகன் றனையுமாள் குவையோ
குழைத்ததண் சினைத்தே மாவின்னெண் கனித்தேன்
குளிர்பலாக் கதலியின் பழத்தேன்
விழுத்தகு கழறி விளைத்திடுங் கூடல்
விரும்புமா யாண்டிதே சிகனே.

82. உலகமீ ரேழுங் கடந்துள மேரு
வுயர்முடி யொடுமடி வளைத்து
இலகநாண் பூட்டி வில்லெனப் பிடித்தாய்க்
கென்மனக் கல்வளைக் கரிதோ
திலகநன் னுதலா ரிதழினுக் குடைந்து
சிகைமுடிந் தந்தரந் தூங்கி
நலமுறு யோகங் கொவ்வைசெய் கூட
னண்ணுமா யாண்டிதே சிகனே.

83. ஆள்ளலங் கருஞ்சேற் றரும்பணை தனிலு
மன்னமென் னடைமினார் பாலுந்

தள்ளு மாசைக் குழுவியி னிடத்துந்
 தாவிடு மென்மன நின்றன்
 வெள்ளவே னியிலு மிளிர்முக மதிலும்
 வியன்றிரு வடியிலுங் குனிதல்
 கொள்ளவென் றருள்வாய் கோதறு கூடல்
 குலவுமா யாண்டிதே சிகனே.

84. சொப்பனத் திலுநின் றிருவுரு வொளிதான்
 றேன்றிடா நாயினே னிந்தக்
 கப்பெனக் கிளைத்துக் காடென வடர்ந்த
 கடைமனக் குரங்கினைப் பிடித்து
 எப்படி நின்றன் கழலினை யிருத்த
 லெந்தையே யென்னுயிர்த் துணையே
 யொப்பிலா மணியே யும்பர்தாழ் கூட
 லுற்றமா யாண்டிதே சிகனே.

85. ஐம்புலச் சேட்டை யறவொழித் துன்ற
 னடியவர் கூட்டமே கூடி.
 வம்புறு மனநின் மலரடி பொருத்தி
 மயக்கறுத் திருக்குநா ஞ்ளதோ
 வம்புறு கொங்கை நகக்குறி மாதர்
 வளர்திரு நெற்றியை யஞ்சி
 யம்பிறை யபய மடைந்ததேய் கூட
 லமர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

86. உளங்கொள்வா சனைகண் மூன்றையு மொழித்தே
 யுள்ளுற மனத்தினை யொடுக்கி
 வளங்கொணி னடித்தா மரைநிழ லமர்ந்து
 வாழுநா ஞ்ளளதோ குறவர்
 துளங்குநன் முடியார் பிறையினைக் களிற்றின்
 றாயகோ டென வெடுத் தயிர்க்க
 வளர்ந்துவான் முகட்டை மருவுறுங் கூடல்
 மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.

87. சிந்தையங் கமலத் துருகியே பெருகிச்

சிறந்தொளிர் புவனங்க னெற்றி
யுந்தியே கரைகள் புரண் டிடானந்த

வுததியி லுதித்தெழு மமுதே
தந்தியீ ருரியந் தாணுவே நின்றன்

முண்மல ருறுமக மளித்தே
யந்தகற் காளா காதருள் கூட

லமர்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

88. மாந்தளிர் கவற்றுந் திருவுரு மகளிர்

மருங்கில்வெண் சாமர மிரட்டப்

பூந்தவி சிருந்து பொன்முடி கவித்துப்

பூவுல காளவேண் டிலனின்

றேந்துனி மலர்த்தா டலைப்பெறு மடியர்

திருவடித் தொண்டையே விழைந்தேன்

பூந்துணர் துறுமுஞ் சோலைசூழ் கூடல்

பொருந்துமா யாண்டிதே சிகனே.

89. பரந்தக ல்குற் பாவையர் வலையிற்

பட்டுநிற் பரவிடா தழிந்தேன்

கரந்தையு மதியு மணிந்தவா காள

கண்டனே யண்டர்நா யகனே

யுரஞ்சிரங் கரந்தோள் கண்டிகை புனைந்து

உடம்பெலா நீறணிந் தைந்தக்

சுரந்தனை மனம்பூண் டெயவருள் கூடல்

கலந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

90. பொய்த்த துண்ணிடையார் போகமே யாழ்ந்து

புலைத்தொழில் புரிந்தறி விழந்தே

யெய்த்திடு மனிதப் புழுக்களைப் பாடா

தெந்தைநிற் பாடிட வருள்வாய்

பைத்தநல் லரவு கான்றவொண் மணியைப்

பாவையர் நெருப்பென வூதிக்

கைத்திடுங் கவினற் சாரல்கூழ் கூடல்
கலந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

91. பனிமலர்ப் பகழிக் காளையாம் பதங்கம்
பறந்தணைந் தவிந்தழி கின்ற
துனிசெய்மா மாயைப் பேரிரு ளொழிக்குஞ்
சுடர்விடுத் தொளிர்மணி விளக்கே
தனிமுனி வரர்கள் சிந்தையி லூறித்
ததும்பியோட் டெடுத்திழி கின்ற
நனியினி நறுந்தெள் ளமுதமே கூட
எண்ணுமா யாண்டிதே சிகனே.

92. பத்தியாம் வலையிற் படுபவ னெனவிப்
பாரெலா மறியமுன் னோர்சொல்
தித்தியா வினிக்குஞ் செம்மொழி யறிந்துஞ்
சிதடனேன் சிந்தியா திருந்தேன்
கத்தியா மென்னப் புறழ்கணூர் குயமுங்
கவினுனி யதுவுமோங் கலுமே
லொத்திய முகிலு மொத்திடுங் கூட
லுற்றமா யாண்டிதே சிகனே.

93. மதியிலா வானு மகனிலா வில்லு
மதிமிகு புலவனில் சபையும்
பதியிலாச் சதியும் புரையவோர் ஞானம்
பதியலா வெனதுநோ யுணராய்
நதியிலாஞ் சடில நவிலுநின் மனத்தை
நலம்பெற நால்வர்முன் மொழிந்த
துதியிலாக் கிணைகொல் தோன்றலே கூடல்
தோய்ந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

94. கன்மனக் கொடிய கயவனென் றெனையே
கடைக்கணி யாய்புறக் கணிக்கிற்
கன்மவெம் பவநோய் களைந்திட வேறு
கதியெனக் குள்ளதோ கழறாய்

தன்மக வினைத்தாய் தள்ளிடன் முறையோ
தாவிவேய் துனியசை கவிக
ளின்மனக் கழையின் கூத்தரேய் கூட
விருந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

95 வில்லெழிற் புருவ துதலிகண் மயலில்
வீழ்ந்தழி யாதளித் திடுவாய்
பல்வகை நறிய பூக்களுஞ் சாந்தும்
பழங்களுந் தேனுமே சுமந்து
நல்வரை யுச்சி யிருந்திழி யருவி
நாடிநின் பூசனை யியற்ற
வொல்லையி லுறுநின் னடியரேய் கூட
லுற்றமா யாண்டிதே சிகனே.

96. ஆதரித் தல்றி யகம்பொடித் திரங்கி
யன்புநீ ரொழுக்கிலா வென்னை
ஆதரித் துன்ற னருட்டிரு மலர்த்தா
ளகத்துற வருளுநா ளுளதோ
ஆதரித் திடக்கோ வருத்தன முயர்த்த
வண்ணலு மயனுமே யறியா
ஆதரித் தரையி லுயவருள் கூட
லமர்த்தமா யாண்டிதே சிகனே.

97. கந்தரங் கரிய கண்ணுதற் றேவே
கயவர்கள் காணொண மணியே
கந்தர வளகக் கவினுறு மாதர்
காமவெந் தழற்படா தெனையே
கந்தரங் கரிகள் பணிசெயத் தவஞ்செய்
கவின்றபோ தனர்க்குழுச் சேர்ப்பாய்
கந்தரங் கோங்கு செழித்திடுங் கூடல்
கலந்தமா யாண்டிதே சிகனே.

98. மதிக்குநா ணேற்று மானன மகளிர்
மயக்கிலே மாழ்குமா யாதென்

f8329

மதிக்குன திருதாண் மலரினை யளித்து
 மயலறுத் தாளுநா னுளதோ
 மதிக்குநாட் கடலை யுதித்தெழு பிறையை
 மாசறு சடைமுடித் தும்பர்
 மதிக்குநா ளருள்தா மதித்திடாக் கூடல்
 மன்னுமா யாண்டிதே சிகனே.

99. வருத்தகஞ் செய்தும் வாரிதி கடந்தும்
 வான்பொரு டேடியே வைத்து
 வருத்தகஞ் சிதைநின் னன்பருக் குதவா
 மடையரோ டரிவைய ரையரு
 வருத்தகங் குழைந்துன் வார்கழ னினைந்து
 வாழுமா றருளிடாய் பழன
 வருத்தகங் குவிந்து மலைநிகர் கூடல்
 வளருமா யாண்டிதே சிகனே
100. இந்தன முகத்தா ரெழுபெருங் காம
 விருந்தழ லினுக்குண வளித்த
 இந்தன மென்ன வெரிந்தழி யென்னை
 யேந்தியா தரிக்குநா னுளதோ
 இந்தன வரத மேற்றிரிற் றுதித்து
 எழிலுற வடியவர் செய்யும்
 இந்தனந் தேவ ரேற்றிடுங் கூட
 விருந்தமா யாண்டிதே சிகனே

சூட்டுக்கோல் மாயாண்டி சுவாமிகள்

திருவடிகள் வாழ்க.

